

stva dľa § 9 cit. zák. nestáva. Náзору toho pridržuje sa aj v danom prípade a dľa § 44 svojho jedn. poriadku na nález ten poukazuje. Pokiaľ tedy sťažnosť brojí proti výroku nepriznania štátneho občianstva, je neprípustná, lebo keď právny nárok na priznanie štátneho občianstva nestáva, nemôže odoprenie žiadosti tohoto obsahu porušiť subjektívne právo sťažčino.

Pokiaľ ale sťažka brojí proti odopreniu u z n a n i a štátneho občianstva, uvažil nss toto: Ako zo správnych spisov je patrno, opierala sťažka nárok svoj o ustanovenia § 1 č. 4 cit. ust. zák., dľa ktorého sú štátnymi občany čsl. osoby majúce právo domovské v nejakej obci bývalého mocnárstva rak.-uh. mimo územia republiky, ktoré stali sa skutočnými úradníkmi čsl. štátu alebo niektorého čsl. štátneho ústavu alebo podniku.

Sťažka vychádza zo stanoviska, že keď pôsobila pri rim. kat. ľudovej škole v B. bola štátnou úradníčkou a tedy aj dľa cit. § 1 č. 4 aj štátnou občankou.

Nss sdieli právny názor žal. úradu, že učiteľka na obecnej konfesionálnej škole nie je skutočnou úradníčkou čsl. štátu, a že v dôsledku toho nemôže sťažka uplatňovať nárok dľa § 1 č. 4 cit. zákona.

Správnosť názoru toho je patrná z § 1 zák. čl. XXVII ex 1907, ktorý sice priznáva učiteľom na neštátnych počiatkových národných školách povahu v e r e j n ý c h ú r a d n í k o v, nie ale povahu štátnych úradníkov (a contr. § 1 zák. čl. XXVI ex 1907, ktorý učiteľom na štátnych školách priznáva povahu úradníkov štátnych).

Keďže ale sťažke nedostávala sa náležitosť v § 1 č. 4 zák. č. 236 ex 1920 vyznačená, t. j. nebola úradníčkou štátnou, právom odoprel žalovaný úrad uznanie štátneho občianstva z tohoto titulu a je sťažnosť aj v tomto smeru neopodstatnená.

Konečne dovoľáva sa sťažnosť mierovej smluvy St. Germainskej, tvrdiac, že táto nemá tak prísnych požiadavkov ohľadne nabytia štátneho občianstva v Republike.

V tomto smeru uvažoval nss, že keby aj bolo vôbec možno smluvu túto považovať za zdroj subjektívnych práv jednotlivcov — predca smluva ona obsahuje iba smernicu pre budúcu úpravu štátneho občianstva cestou zákona. Takýmto špeciálnym zákonom je práve zákon č. 236/1920, ktorý je tedy jedine rozhodným pre riešenie otázky, či žal. úrad právom odoprel priznať alebo uznať štátne občianstvo sťažčino.

Nemohol tedy nss ani v tomto smeru uznať sťažnosť dôvodnou i bola preto zamietnutá.

Č. 2059.

Mimoriadne opatrenia (mlecie predpisy). — Policajné právo trestné (Slovensko): Je podstatnou vadou, keď úrad v trestnom pokračovaní o prestupku mlecích predpisov nekonal šetrenia o okolnostiach vylučujúcich trestnosť a obvineným v pokračovaní prednesených.

(Nález zo dňa 7. marca 1923 č. 3893.)

V e. c: Albert Cs. vo V. proti ministru s plnou mocou pre správu Slovenska stran priestupku mlecích predpisov dľa Šu 18 nar. vlády č. 390 ex 1920.

V ýrok: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre vadnosť pokračovania.

D ô v o d y: Hlavný služný v Dun. Strede rozsudkom z 14-ho januára 1921 uznal sť-la vinným priestupkom dľa Šu 18 nar. vlád. č. 390/920, ktorého sa dopustil tým, že v jeho mlyne pri revisii dňa 7-ho decembra 1920 konanej, našlo sa vôbec mlecími listky nekrytej 1207 kg pšenice a 1.310 kg šrotu ako aj 1870 kg pšenice krytej prepadlými mlecími listky a odsúdil ho dľa tohože Šu k pokute 1000 K — ktorú pokutu v páde nezohnateľnosti premenil na 50 dní uzavretia — a vyslovil, že 1.203 kg pšenice a 1.310 kg šrotu zabavuje pre štátnu pokladnu — naproti tomu ale uvoľnil 1870 kg pšenice, ktorá bola krytá prepadlými listky a to z dôvodov, že bolo v mlyne nekryto 1.203 kg pšenice a 1.310 kg šrotu.

Župan bratislavskej župy rozsudkom z 21-ho januára 1922 dal čiasťočne miesta odvolaniu sť-la, snížil pokutu na 400 K a uvoľnil zabavených 1.310 kg šrotu — v ostatnom rozsudok I. inštancie potvrdil.

Minister pre Slov. rozsudkom z 10-ho apríla 1922 potvrdil rozsudok II. inštancie z dôvodov jeho.

O sťažnosti napadajúcej rozsudok tento uvažoval nss takto:

Ako zo spisov správnych patrno, namietal sť-l už behom pokračovania, že v mlynoch jeho nebolo vôbec žiadneho mlecími listky nekrytého obilia, tým menej pšenice v množství revisormi per 1.203 kg zisteného, lebo pšenica, ktorú revisia prehlásila ako nekryté obilia, bola mýtné obilia, ktoré dľa predpisov mal mlynár každé 3 mesiace odviešť do I. parného mlyna v D. S. ako orgánu poverenému Zemským obilným ústavom so sbieraním mýtného obilia; keď revisia 7-ho decembra 1920 sa konala, mal mýtného obilia zo svojich 3 mlynov práve 1.203 kg, ktoré do 30-ho decembra 1920 — keď odviezol mýtné obilia — stúpilo až na 4.148 kg.

Sťažnosť vytyká, že žal. úrad v tomto smere namítané skutkové okolnosti nevyšetřil — a tak v základe mylného a neúplného šetřenia došiel k záveru, že mal sť-l v mlyne svojom nekryté obilia.

Nss tento náhľad sťažnosti sdieli, lebo keďže sť-l uplatňoval vyše uvedené ospravedlnenie svoje ohľadne nekrytého obilia — bolo povinnosťou žal. úradu okolnosti ony — pre trestnosť sť-lovu rozhodujúce — dať vyšetřiť a zaujať k námietke tejto stanovisko svoje.

To úrad neurobil a vôbec nezaujal stanovisko k výtku tejto — je preto pokračovanie slúžiace za podklad napadnutému rozhodnutiu nedostatečne vyšetřené a tudíž vadné.

Ponevác vada táto bráni aj nss-u bezpečné prezkúmanie napadnutého rozsudku — ide o podstatnú vadu pokračovania, pre ktorúžto vadu nss zrušil napadnutý rozsudok dľa Šu 6 zák. o ss.

č. 2060.

Administrativní řízení. — Veřejní úředníci (Slovensko): I. * Konečné, v pořadí správních stolic nenařika-